

21 ΙΟΥΝΙΟΥ: “Ονομάζομαι Νικήτας και Νικήτας θέλω να αποθάνω”

/ [Επικαιρότητα](#)

Η μνήμη του Αγίου ενδόξου Νεομάρτυρος Νικήτα εορτάζεται κατά την 21η Ιουνίου εκάστου έτους. “Όταν συμπληρώθηκαν οι δέκα ημέρες” διαβάζουμε στον Βίο του, “ο Μάρτυς παραδόθηκε στον μανιασμένο όχλο και οδηγήθηκε στην άκρη της πόλης, κάτω από το Μετόχιο της Μονής των Ιβήρων. Εκεί οι οθωμανοί επανέλαβαν για τελευταία φορά τις προτάσεις τους να επιστρέψει στον μουσουλμανισμό αλλά εκείνος επέμενε λέγοντας: Χριστιανός είμαι, ονομάζομαι Νικήτας και Νικήτας θέλω να αποθάνω”.

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ:

Ό Άγιος ένδοξος τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυς Νικήτας γεννήθηκε στὴ Νίσυρο. Ὁ πατέρας του ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεῖς προεστοὺς τοῦ νησιοῦ ἀλλ’ ὅταν

ὁδηγήθηκε στὸ δικαστήριον τῶν ὀθωμανῶν γιὰ νὰ δώσει λόγο γιὰ κάποιες παράνομες πράξεις του, φοβούμενος τὴν θανατικὴ καταδίκη, ἀλλαξοπίστησε καὶ ἔγινε μουσουλμάνος, συμπαρασύροντας στὴν ἀποστασία τὴ σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του. Ἡ χριστιανικὴ κοινωνία τῆς Νισύρου ἀντιμετώπισε μὲ βδελυγμὴ τὴν πράξιν του καὶ αὐτὸς ἀναγκάστηκε νὰ ἀναχωρήσῃ μὲ τὴν οἰκογένειάν του καὶ νὰ ἐγκατασταθεῖ στὴ Ρόδο.

Ὁ Νικήτας ἦταν πολὺ μικρὸς, ὅταν συνέβη τὸ γεγονός, καὶ μεγάλωσε μὲ τὸ ὄνομα Μεχμέτ, ἀγνοώντας τὴ χριστιανικὴ καταγωγὴν του. Παίζοντας κάποια ἡμέρα ἦλθε σὲ φιλονικίαν μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν ὀθωμανῶν καὶ ἡ μητέρα του τὸν ἔβρισε ἀποκαλώντας τον «Γκιαούρη», δηλαδὴ ἄπιστο. Ὁ Μεχμέτ προσβλήθηκε, γιὰτὶ εἶχε μεγάλο ζῆλον γιὰ τὸν μουσουλμανισμό, καὶ ρώτησε τὴν δικὴν του μητέρα νὰ τοῦ πεῖ γιὰτὶ ἡ γυναίκα ἐκείνη τὸν ἔβρισε μὲ λέξεις ποὺ οἱ ὀθωμανοὶ χρησιμοποιοῦσαν μόνο ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν. Αὐτὴ, λόγῳ τῆς ἐπιμονῆς του, ἀναγκάστηκε νὰ τοῦ ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἔτσι ἔμαθε ὁ μακάριος ὅτι εἶχε γεννηθεῖ Χριστιανὸς καὶ ὅτι ἔλαβε κατὰ τὸ ἅγιον Βάπτισμα τὸ ὄνομα Νικήτας.

Τὸ γεγονός τοῦ ἀκούσιου ἐξισλαμισμοῦ του συντάραξε τὴν ψυχὴν του καὶ πῆρε τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν ἀληθινὴ πίστιν τῶν πατέρων του. Ὑπακούοντας στὴ συνείδησίν του ἐγκατέλειπε τὴν οἰκογένειάν του καὶ ἀναχώρησε γιὰ τὴ Χίο. Φτάνοντας ἐκεῖ ἀνέβηκε στὴ Νέα Μονὴ, ἀνέφερε στὸν Ἡγούμενον τὴν ἀπόφασίν του καὶ τοῦ ζήτησε νὰ τὸν συμβουλευεῖ γιὰ τὴ σωτηρίαν του. Ἐκεῖνος τοῦ συνέστησε νὰ ἀπευθυνθεῖ στὸν Ἅγιον Μακάριον Κορίνθου, ποὺ διέμενε τότε στὸ νησί. Ὁ Ἅγιος ἄκουσε τὴν ἐξομολόγησίν του, τὸν ἐπανένταξε στὴν Ἐκκλησίαν μὲ τὸ ἅγιον Χρῖσμα καὶ ἀνέλαβε τὴν πνευματικὴν του καθοδήγησιν. Ὁ Νικήτας ἔμεινε στὴ Μονὴ διανύοντας αὐστηρὴν ἀσκητικὴν ζωὴν καὶ ἐκφράζοντας τὴν εὐλάβειάν του μὲ παιδαριώδεις τρόπους, ὥστε νὰ κάνει πολλοὺς νὰ σκέφτονται ὅτι εἶχε χάσει τὰ λογικά του. Γιὰ μεγαλύτερην ἄσκησιν καὶ σκληραγωγίαν ἀνέβηκε στὸ σπήλαιον τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ ἔζησε κοντὰ στὸν ἐρημίτη Ἀνθιμο, στὸν ὁποῖον καὶ ἐξομολογήθηκε τὸν πόθον του γιὰ τὸ μαρτύριον. Μετὰ ἀπὸ λίγο διάστημα ἐπέστρεψε στὴ Μονὴ καὶ ζήτησε τὴν ἄδεια τῶν Πατέρων γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του. Αὐτοὶ τὸν συμβούλεψαν κατάλληλα καί, ἀφοῦ τέλεσαν Παράκλησιν στὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τοῦ ἔδωσαν τὴν εὐλογία νὰ παρουσιαστῇ στοὺς τυράννους καὶ νὰ ὁμολογήσῃ τὸν Χριστό.

Ὅταν ἔφθασε ὁ μακάριος στὴ Χώρα τῆς Χίου, δὲν ἄργησε νὰ συλληφθεῖ ἀπὸ τοὺς Τούρκους φοροεισπράκτορες μὲ τὴν ἀπαίτησιν νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον ποὺ πλήρωναν οἱ Χριστιανοί, τὸ κοινῶς λεγόμενον χαράτσι. Ἐνῶ κρατοῦνταν δέσμιος κοντὰ σὲ ἕνα καφενεῖο πέρασε ἀπὸ ἐκεῖ ἕνας γνωστός του ἱερέας, ὁ παπᾶ-Δανιήλ, τὸν χαιρέτησε μὲ τὸ μουσουλμανικὸν ὄνομα καὶ ρώτησε νὰ μάθῃ ποιοὺς ἦταν ὁ

λόγος τῆς συλλήψεώς του. Ὄταν ἔμαθε τὴν αἰτία, ἐξέφρασε τὴν ἀπορία πῶς γίνεται οἱ τοῦρκοι νὰ ζητοῦν ἀπὸ ἕναν ὁμόθρησκό τους νὰ πληρώσει φόρο ποὺ ἀναλογεῖ σὲ Χριστιανούς. Οἱ τοῦρκοι ποὺ τὸν κρατοῦσαν, ὅταν τὸν ἄκουσαν νὰ δηλώνει στὸν Ἱερέα ὅτι εἶναι Χριστιανός, τὸν ὁδήγησαν ἀμέσως στὸν Ἀγᾶ, μπροστὰ στὸν ὁποῖο ὁ Νικήτας ὁμολόγησε τὴν μεταστροφή του καὶ τὴ βούλησή του νὰ παραμείνει στὴν ἀληθινὴ πίστη. Ὁ Ἀγᾶς τότε ἔδωσε ἐντολὴ νὰ τὸν φυλακίσουν καὶ γιὰ δέκα μέρες νὰ τὸν βασανίσουν ὥστε νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ ἀλλάξει γνώμη. Κάθε μέρα τὸν ἔβγαζαν ἀπὸ τὴ φυλακὴ καὶ τὸν βασάνιζαν μὲ ἀπάνθρωπο τρόπο. Ἀνάμεσα στὰ ἄλλα τὸν ἔρριξαν μέσα σὲ σταῦλο γιὰ νὰ τὸν ποδοπατήσουν ἄγρια ἄλογα καί, ὅταν ἐκεῖνος μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ διαφυλάχθηκε ἀβλαβής, τὸν ἔκλεισαν πάλι στὴ φυλακὴ, τὸ κελλὶ τῆς ὁποίας φωτίστηκε ἀπὸ οὐράνιο φῶς.

Ὄταν συμπληρώθηκαν οἱ δέκα ἡμέρες, ὁ Μάρτυς παραδόθηκε στὸν μανιασμένο ὄχλο καὶ ὁδηγήθηκε στὴν ἄκρῃ τῆς πόλης, κάτω ἀπὸ τὸ Μετόχιο τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων¹. Ἐκεῖ οἱ ὀθωμανοὶ ἐπανέλαβαν γιὰ τελευταία φορὰ τὶς προτάσεις τους νὰ ἐπιστρέψει στὸν μουσουλμανισμό ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐπέμενε λέγοντας: «Χριστιανὸς εἶμαι, ὀνομάζομαι Νικήτας καὶ Νικήτας θέλω νὰ ἀποθάνω». Προσπάθησαν νὰ τὸν μεταπείσουν γονατίζοντάς τον πολλὰς φορὲς σὲ στάση ἐκτέλεσης καὶ σηκώνοντάς τον, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἀμετάπειστος τοὺς ἔλεγε· «Γιατὶ ἀργεῖτε; Θανατῶστέ με γρήγορα γιὰ νὰ ἀπολαύσω τὰ ἀγαθὰ τοῦ Παραδείσου». Ὁ δήμιος ἄρπαξε τότε τὸ ξίφος καὶ τὸ κατέβασε πολλὰς φορὲς στὸν αὐχένα τοῦ Μάρτυρος, ἀποκόπτοντάς τον μὲ μικρὰ ἐπαναλαμβανόμενα χτυπήματα, γιὰ νὰ ἐπιτείνει τὸ μαρτύριο καὶ νὰ τοῦ προκαλέσει μεγαλύτερο πόνο. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ὁ πολυάθλος Νικήτας ἔλαβε τὸ στεφάνι τοῦ μαρτυρίου στίς 21 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1792, στὴν ἡλικία τῶν δεκαπέντε ἐτῶν. Οἱ εὐσεβεῖς μάζεψαν μὲ εὐλάβεια τὸ μαρτυρικὸ αἷμα καὶ τυφλοί, ποὺ ἔχρισαν μ' αὐτὸ τὰ μάτια τους ἀπέκτησαν τὸ φῶς τους. Οἱ τοῦρκοι πέταξαν λάσπη καὶ ἀκαθαρσίες πάνω στὸ ἅγιο λείψανο γιὰ νὰ τὸ ἀτιμάσουν ἀλλὰ αὐτὸ ἔμεινε καθαρὸ καὶ ἄσπιλο γιὰ πολλὰς ἡμέρες. Τέλος γιὰ νὰ μὴν τὸ τιμήσουν οἱ Χριστιανοὶ τὸ ἔρριξαν στὴ θάλασσα. Ἡ τιμία Κάρα του διασώθηκε καὶ φυλάσσεται στὴ Μονὴ τῶν Ἰβήρων.

Ἡ Μνήμη του ἑορτάζεται στίς 21 Ἰουνίου.

Άπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, λαβὼν τὴν χάριν, χαίρων ἔδραμες, πρὸς μαρτυρίου, τὸν ἀγῶνα
Νικήτα μακάριε, καὶ φερωνύμως νικήσας τὸν τύραννον, νίκης ἐδέξω τὸν ἄφθαρτον
στέφανον. Ὅθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ δωρήσασθαι, πταισμάτων ἰλασμόν τοῖς
εὐφημοῦσί σε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νεοφανῆς ὥσπερ ἀστήρ Ἀθλοφόρε, ἐξανατείλας τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, τῶν εὐσεβῶν κατηύγασας τὰ πρόσωπα, πόθῳ εὐφημούντων σε, καὶ τελούντων Νικήτα, σῆς στερῶν ἀθλήσεως, τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην, καὶ ἐκβοώντων· Δόξα σοι Χριστέ, τῷ τὸν ὀπλίτην τὸν σὸν στεφανώσαντι.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῆς Νισύρου θεῖος βλαστός, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων, ὁ θεσπέσιος κοινωνός· χαίροις ὁ τὴν Χίον, αἱμάτων σου τιμίων, τοῖς ρείθροις ἀγιάσας, Νικήτα ἔνδοξε.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΡΟΔΟΥ - ΤΟΠΙΚΗ ΑΓΙΟΛΟΓΙΑ